

Intelepciunea-i lucru mare. Sa nu dramatizam! Merge si asa!

Scris de Prof. Dr. ADRIAN SEVERIN | Data: 10.11.2022 12:58

Incalcandu-si propria jurisprudenta, CCR a lasat drum liber asa ziselor „legi ale justitiei”, bricolate, la porunca celor care vor sa ii ia poporului roman libertatea de a isi organiza statul si viata potrivit traditiilor si convingerilor sale, de un guvern vandut, si aprobate de un Parlament cumparat. Judecatorii CCR, la randul lor, au tradat.

Sa fim bine lamuriti! Intrarea Romaniei in UE nu a reprezentat actul de renuntare la identitatea noastra nationala, ci, dimpotriva, un acord menit sa ne intareasca natiunea prin punerea acelor interese romanesti, identificate ca fiind comune cu interesele celorlalte natiuni membre, in administrarea unor institutii europene comune, organizate si controlate in comun. Posibilitatea unei gestiuni comune a intereselor comune a putut duce la redefinirea acestor interese nationale in noul context european, apt a elimina, cel putin pe anumite segmente esentiale, competitia intre natiuni (al carui ultim recurs a fost, adesea, razboiul), dar nu a insemnat renuntarea la proiectul national. Daca, prin aderarea la UE, pentru a fi bun roman trebuie sa fii bun european, aceasta atragea imediat enuntul potrivit caruia pentru a fi bun european trebuie sa fii neaparat bun roman, in acelasi timp si sub acelasi raport.

Nu exista interes unional / federal european care sa nu includa integral acele interese nationale romanesti a caror administrare a fost delegata institutiilor UE. Interesele care nu sunt cel putin compatibile cu interesele romanesti si cu ordinea nationala romana definita prin Constitutia Romaniei, nu sunt interesele UE, ci ale unei oligarhii supranationale in egala masura oculata si ilegitala, ale unei puteri abuzive, antinationale si antidemocratice. Interesele UE nu pot fi opuse intereselor nationale ale statelor membre si, prin urmare, nu se poate cere unui stat membru sa renunte la identitatea sa nationala, care ii circumscrie interesele nationale, pentru a da prioritate unui asa zis interes european distinct, a carui suprematie ar trebui recunoscuta.

Iar sinteza identitatii nationale exprimata in limbajul dreptului este Constitutia. Putem da prioritate oricarei legi adoptate de legislativul european care ar intra in contradictie cu legile adoptate de legislativul roman, dar numai in masura in care aceasta respecta Constitutia Romaniei si astfel exprima identitatea nationala a statului roman ca forma de organizare politica a poporului roman. Daca renuntam la asta renuntam la identitatea noastra, la interesele noastre circumscrie de ea si la statul nostru.

Pe astea le spun eu, unicul roman in viata care a participat direct, in cadrul Conventiei pentru viitorul Europei, la negocierea intensiva si redactarea efectiva a textelor alcatuind in prezent substanta Tratatului UE (Tratatul de la Lisabona) si care stie exact ce s-a dorit si s-a convenit. Acest tratat a putut fi semnat de Romania si ratificat de Parlamentul roman numai intrucat a fost conform cu principiile si normele inscise in Constitutia Romaniei. Conformitate care trebuie mentinuta si in aplicarea lui.

Sa nu uitam: Constitutia a fost adoptata de poporul roman suveran prin referendum si ea nu poate fi modificata decat numai de poporul roman, tot prin referendum. Intrand in UE, repet, Romania nu a cedat suveranitate, ci doar a delegat exercitiul unora dintre atributele suveranitatii, cu posibilitatea de a revoca delegatia, dupa caz.

Iata de ce, afland de decizia CCR, am afirmat, fara ezitare ca, prin acest act de tradare, CCR s-a sinucis, tragand in mormant, odata cu ea, si suveranitatea statului roman.

Prin efectul acestei decizii Constitutia nu mai este legea suprema a Romaniei. Interesele oligarhiei europene trec inaintea drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor romani. Identitatea nationala a sistemului constitutional romanesc a fost abandonata. In statul roman guvernarea legii a incetat, iar democratia nationala nu mai exista. Poporul roman nu mai este singurul indreptatit sa stabileasca regulile care organizeaza statul sau. Romania nu va mai fi o tara, ci un teritoriu. Romanii nu vor mai fi un popor, ci o populatie.

Ca romani persoane fizice suntem de acum pe contul nostru, zidurile de aparare ale cetatii noastre fiind daramate.

Aceste cuvinte, rostite / scrise la cald au socat, se pare, cugetele mioritice ale romanilor „intelepti”, totdeauna gata sa admita ca urgent este sa... nu faca nimic, cu convingerea ca, orice ar fi, „merge si asa”, si ca la barza chioara face Dumnezeu cuib.

Prima care ne-a asigurat ca dracul nu este chiar asa de negru pentru ca „romanii e destepti”, a fost insasi masina de zvonuri a CCR. De acolo ni s-a susurat „pe surse” ca „dispozitivul tradarii” pronuntat spre a-i pacali pe „prostii de la Bruxelles” si a-i determina sa ne admita in spatiul Schengen, crezand ca iau un teritoriu si nu o tara, precum si sa ne scuteasca de verificarea justitiei (incetarea MCV), crezand ca sistemul judiciar romanesc s-a predat judecatorilor politizati ai Curtii imperiale de la Luxemburg, va fi neutralizat printr-o serie de „recomandari” cuprinse in considerentele deciziei. Considerente care – nu-i asa? – sunt tot obligatorii.

In consecinta, atunci cand vom citit dispozitivul, care zice ca „legile justitiei”, legi negand suprematia Constitutiei, sunt constitutionale, impreuna cu considerentele aflate, in mod normal le temelia acestuia, vom vedea ca legea noastra fundamentala a fost numai putin violata, in rest ramanand virgina (sic!). Iar daca in urma acestui viol se va naste vreun bastard constitutional, el va lua nationalitatea europeana a tatalui natural, dar va fi lasat in grija mamei romance.

Expertii CCR par a fi uitat ca obligativitatea considerentelor se manifesta numai in situatia in care intre ele si dispozitiv nu exista contradictie. In cazul in care dispozitivul si considerentele se contrazic prevaleaza dispozitivul.

Oricum, legile justitiei vor avea efectele care decurg din ceea ce scrie ele. Cand le va citi si aplica, nici un judecator nu va cauta in „cartea tehnica” a considerentelor CCR pentru a vedea ca in Romania masina Constitutiei este reglata in asa fel incat atunci cand vrea sa vireze la dreapta semnalizeaza virajul la stanga si invers. Iar „prostii de la Bruxelles”, cei care ne iau graul si ne vand painea, ne iau gazul si ne vand electricitate, ne inchid termocentralele si ne vand caldura, ne dau bani pentru muzee, dar nu si pentru autostrazi, cu siguranta nu se vor lasa convinsi de asemenea trucuri, ci ne vor obliga sa inghitim dispozitivul deciziei CCR cu fulgi cu tot.

Nici o asemenea perspectiva nu este, inasa, de natura sa zgaltaie increderea in destin a romanilor intelepti. Sculati din somnul cel de moarte de strigatele de condamnare adresate de unii dintre noi CCR si indispusi de viziunile care dau datei de 9 noiembrie 2022 caracterul unei zile a decesului natiunii romane (ori, cel putin, al zilei in care statul roman a intrat in moarte clinica), acestia au iesit pe retelele sociale sa ne spuna ca lucrurile nu trebuie dramatizate. Sa nu exageram gravitatea situatiei! Doar se stie ca romanii in toata istoria lor au avut atat de mult noroc incat de patriotism si de o politica nationala buna nici nu mai au nevoie. Ne vom descurca noi cumva. Acum este timpul sa mai dormim putin, chiar daca cei prapastiosi sustin ca somnul natiunii naste monstri.

Desigur! Sa nu dramatizam! Nu este (inca) sfarsitul lumii. Este doar sfarsitul Romaniei. Si nici macar al

Romaniei ca teritoriu locuit, ci doar al romanilor ca natiune. Cine nu are nevoie sa traiasca romaneste si cei pentru care existenta natiunii romane nu este esentiala, nu dramatizeaza.

Popoarele apar si dispar in mod natural. Au disparut sumerienii, babilonienii, romanii, incasii, maiasii etc. si lumea a continuat sa traiasca. Oamenii au continuat sa manance, sa se imbrace, sa doarma, sa locuiasca si chiar sa iubeasca si sa viseze. Nu-i de ce sa dramatizam, asadar!

Ca oameni vom continua si noi sa traim, fara a mai fi, neaparat, romani. Sau, mai exact, ca o minoritate lingvistica (vorbitoare a unei limbi anglo-latine) tolerata pe un anumit teritoriu si deplasabila „liber” acolo unde este nevoie de mana de lucru ieftina (de pilda, pe plantatiile de sparanghel). Acolo i se vor lasa mijloacele de subzistenta; adica i se va ingadui supravietuirea.

Romanii fara natiune, cetateni fara cetate, populatie fara statalitate, nemaiavand democratie nationala si protectie statala, isi vor vedea drepturile si libertatile limitate pana la cvasi disparitie. Sa nu dramatizam, insa! Doar legea gravitatiei nu a fost (inca) modificata; numai identitatea genului a fost relativizata, la fel cu suprematia Constitutiei.

Decesul se va petrece gradual, asa incat atunci cand urmasii romanilor vor constata ca le sunt negate de maniera absoluta drepturile naturale si nu vor mai putea suporta exploatarea, nu vor mai avea, dupa atata adaptare la rau, consecutiva refuzului de a dramatiza, energia necesara revoltei. Atunci vor accepta linistiti si senini, fara a mai dramatiza inutil, supunerea integrala si disparitia totala din istorie. Durerea va fi doar reziduala.

Ce e dramatic in asta? Oare stapanii nu isi hranesc caii sau cainii sau gainile, inainte de a manca ei?! Oare nu au grija de animalele lor sa nu stea in ploaie si in frig?! Oare pasarile cerului nu isi gasesc de mancare chiar daca nu au stat national?!

Daca vom merge pe drumul acesta, pe care 9 noiembrie 2022 nu este decat o borna, cu siguranta nici un parlament roman nu va modifica legea gravitatiei (abia asta ar fi pentru romanul intelept o oarecare exagerare, intrucat l-ar obliga ca saliva care ii cade din gura sa ajunga pe tavan) macar si din simplul si binecuvantatul motiv ca romanii nici nu vor mai avea vreun parlament. Singurul lucru care le va lipsi atunci va fi doar ca nu vor mai avea pe cine da vina pentru ratarea lor.

Aveti mare dreptate, asadar, dragi compatrioti intelepti! Sa nu dramatizam! Merge si asa! Si moartea, ca si uitarea, e scrisa in legile omenesti.